

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2017 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Włodzimierz Czechowicz	
Protokolant: Małgorzata Nakielska	

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2017 roku w Warszawie

sprawy S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

z udziałem płatnika składek E. Ż.

na skutek odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 9 stycznia 2017 roku znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 9 stycznia 2017 roku znak (...)

w ten sposób, że ubezpieczona S. P. podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) w L. od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 31 lipca 2017 roku;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz S. P. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

S. P. w dniu 20 lutego 2017 r. złożyła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji z dnia 9 stycznia 2017 r., nr: (...). Odwołująca zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie przepisów art. 83 § 1 k.c., art. 77 § 1 k.p.a., art. 80 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 7 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, a także błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na uznaniu, iż płatnik składek E. Ż. nie przedstawiła wiarygodnych dowodów świadczących o wykonywaniu pracy przez S. P.. Odwołująca wniosła o zmianę decyzji poprzez uznanie, że podlega ona obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik od dnia 1 lipca 2016 r. Odwołująca uzasadniając swoje stanowisko stwierdziła, że została zatrudniona na stanowisku samodzielnej księgowej na 1/5 wymiaru czasu pracy z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 2000,00 złotych brutto

na podstawie umowy o pracę na okres próbny od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 31 lipca 2016 r., a następnie na czas określony od dnia 1 sierpnia 2016 r. odwołująca się wskazała, że do jej obowiązków należała dekretnacja i księgowanie dokumentów, prowadzenie ewidencji księgowych i uzgadnianie ich z kontami księgi głównej, przygotowywanie deklaracji podatkowych i raportów na potrzeby wewnętrzne oraz dla instytucji zewnętrznych, przygotowywanie przelewów i księgowanie wyciągów bankowych, potwierdzanie i uzgadnianie sald z kontrahentami, wystawianie faktur za usługi, sporządzanie sprawozdania finansowego za 2015 r. wraz z informacją dodatkową, rachunkiem zysków i strat oraz bilansem, dbałość o funkcjonowanie biura oraz kontakt z klientami. Z uwagi na to, że stosunek łączący strony posiadał wszystkie cechy stosunku pracy odwołująca podniosła, że posiada tytuł do ubezpieczenia społecznego (k. 2-7 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społ

ecznych (...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie wskazując, że odwołująca równolegle była zgłoszona do ubezpieczeń przez dwóch pracodawców, ponieważ jednocześnie świadczyła pracę w pełnym wymiarze czasu na rzecz (...) od dnia 1 marca 2014 r. oraz na rzecz E. Ż. w wymiarze 1/5 czasu pracy od dnia 1 lipca 2016 r. Organ rentowy stwierdził, że budzi wątpliwości fakt, iż drugi pracownik zainteresowanej zatrudniony od dnia 1 września 2016 r. również pozostaje niezdolny do pracy w związku z ciężką od dnia 1 października 2016 r. Organ rentowy podniósł jednocześnie, że osoba prowadząca działalność zgłaszając się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w sierpniu 2016 r., zadeklarowała maksymalną kwotę podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe w wysokości 10137,50 złotych. W ocenie organu rentowego opisywane działanie daje podstawy do przypuszczenia, że były to świadome działania z uwagi na trwającą niezdolność do pracy, ponieważ po wykorzystaniu okresu zasiłkowego, zainteresowana wyrejestrowała się z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Konkludując, organ rentowy stwierdził, że umowa o pracę pomiędzy odwołującą a płatnikiem składek nie została zawarta w celu faktycznego świadczenia pracy, a miała jedynie na celu uzyskanie świadczenia z ubezpieczeń społecznych (k. 10-12 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2017 r. na podstawie art. 477¹¹ § 2 k.p.c. zawiadomił zainteresowaną E. Ż. o toczącym się postępowaniu z odwołania S. P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o podleganie ubezpieczeniom społecznym oraz, że w terminie 14 dni od doręczenia niniejszego zawiadomienia może przystąpić do sprawy (k. 17 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 11 października 2016 r. zawiadomił E. Ż. i S. P. na podstawie art. 61 § 1 i 4 k.p.a. w związku z art. 123 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia i ustalenia obowiązku ubezpieczeń społecznych oraz prawidłowych podstaw wymiaru składek za odwołującą zatrudnioną przez zainteresowanego płatnika składek (k. 2-5 akt ZUS, tom I).

Zgodnie z dyplomem potwierdzającym kwalifikacje zawodowe wystawionym przez Okręgową Komisję Egzaminacyjną w W. odwołująca w dniu 31 sierpnia 2006 r. zdała egzamin potwierdzający kwalifikacje w zawodzie technik ekonomista (k. 22 i 86 akt ZUS, tom II). Jak wynika ze świadectwa pracy z dnia 30 stycznia 2009 r. odwołująca była zatrudniona w (...) z siedzibą w L. w okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 stycznia 2009 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku księgowej (k. 16 i 80 akt ZUS, tom II).

Zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 13 lipca 2011 r. odwołująca była zatrudniona

w (...)

z siedzibą w L. w okresie od dnia 1 lutego 2009 r. do dnia 8 lipca 2011 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku księgowej (k. 15 i 79 akt ZUS, tom II).

Zgodnie z dyplomem wystawionym przez Szkołę (...) w W. z dnia 16 marca 2012 r., odwołująca ukończyła w dniu 9 marca 2012 r. studia niestacjonarne na kierunku finanse i rachunkowości w specjalności rachunkowość i finanse przedsiębiorstw z tytułem zawodowym magistra (k. 17 i 81 akt ZUS, tom II).

Zgodnie z dyplomem wystawionym przez Instytut (...), odwołująca ukończyła w dniu 7 października 2012 r. Studium dla Doradców Podatkowych, które odbyło się w W. w terminie od dnia 14 kwietnia 2012 r. do dnia 7 października 2012 r.

(k. 18-19 i 82-83 akt ZUS, tom II).

Zgodnie z Certyfikatem Księgowym wystawionym przez Ministra Finansów, odwołująca została uprawniona od dnia 9 lipca 2012 r. do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych (k. 21 i 85 akt ZUS, tom II).

Zgodnie z zaświadczeniem wystawionym przez Stowarzyszenie Księgowych w Polsce z siedzibą w W., odwołująca ukończyła w dniu 14 stycznia 2014 r. kurs pod tytułem: podatek VAT po zmianach – stan na dzień 1 stycznia 2014 r. w wymiarze 8 godzin (k. 20 i 84 akt ZUS, tom II).

Zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 28 lutego 2014 r., odwołująca była zatrudniona w (...) z siedzibą w L. w okresie od dnia 1 sierpnia 2011 r. do dnia 28 lutego 2014 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku księgowej (k. 12-14 i 76-78 akt ZUS, tom II).

Odwołująca została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, tj. emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego od dnia 1 marca 2014 r. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) (k. 8 akt ZUS tom III).

Zgodnie z orzeczeniem lekarskim nr (...)z dnia 27 czerwca 2016 r., odwołująca została uznana za zdolną do wykonania pracy na stanowisku samodzielnej księgowej (k. 8 i 53 akt ZUS tom II).

Sąd Okręgowy ustalił, że E. Ż. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w L. reprezentowana przez siostrę J. Ż. zawarła w dniu 29 czerwca 2016 r. z S. P. umowę o pracę na okres próbny od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 31 lipca 2016 r. na stanowisku samodzielnej księgowej w wymiarze 1/5 pełnego czasu pracy za wynagrodzeniem 2000,00 złotych. Termin rozpoczęcia pracy został ustalony na dzień 1 lipca 2016 r., a miejscem wykonywania pracy miała być siedziba firmy mieszcząca się przy ulicy (...) w L. (k. 25 i 90 akt ZUS, tom II).

Odwołująca w dniu 2 lipca 2016 r. ukończyła instruktaż na stanowisku pracy księgowej z zakresu wykonywania pracy zgodnie z przepisami zasad bezpieczeństwa i higieny pracy przeprowadzony przez zainteresowaną (k. 54 i 56-57 akt ZUS, tom II).

Odwołująca została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, tj. emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego od dnia 1 lipca 2016 r. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek E. Ż. (k. 2 akt ZUS tom III).

Odwołująca w dniu 9 lipca 2016 r. sporządziła sprawozdanie finansowe spółki (...) Sp. z o.o. za okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. (k. 24 i 55 akt ZUS, tom II).

E. Ż. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w L. reprezentowana przez siostrę J. Ż. zawarła również w dniu 30 lipca 2016 r. z S. P. umowę o pracę na czas określony od dnia 1 sierpnia 2016 r. do dnia 31 lipca 2017 r. na stanowisku samodzielnej księgowej w wymiarze 1/5 pełnego czasu pracy za wynagrodzeniem 2000

złotych. Termin rozpoczęcia pracy został ustalony na dzień 1 sierpnia 2016 r., a miejscem wykonywania pracy miała być również siedziba firmy mieszcząca się przy ulicy (...) w L.
(k. 25 i 89 akt ZUS, tom II).

J. Ż. została również zgłoszona z tytułu zatrudnienia przez płatnika składek E. Ż. do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 1 października 2016 r. (k. 11 akt ZUS, tom III).

W dniu 12 października 2016 r. E. Ż. wyrejestrowała J. Ż. z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego zgodnie z identyfikatorem raportu (...) (k. 21 akt ZUS, tom III).

E. Ż. wystawiała faktury na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., (...) Przedszkola (...) z siedzibą w W., (...) z siedzibą w W. z upoważnienia odwołującej (k. 27-31 akt ZUS, tom II).

Odwołująca otrzymywała od zainteresowanej wynagrodzenie przelewem na konto bankowe za okres od lipca do września 2016 r. (k. 9 akt ZUS, tom II).

Sąd Okręgowy ustalił ponadto, że odwołująca posiada 10-letnie doświadczenie w księgowości, a od 5 lat legitymuje się Certyfikatem Ministra Finansów. Odwołująca znalazła ogłoszenie płatnika składek na stronie internetowej (...) poszukującego kandydata na stanowisko samodzielnej księgowej. Zainteresowana szukała nowego pracownika, gdyż przyjęła do obsługi w firmie spółkę (...) w kwietniu 2016 r. Odwołująca przeszła dwa etapy rekrutacji, za które odpowiedzialna była siostra płatnika składek – J. Ż.. W ramach rekrutacji odwołująca musiała rozwiązać test przygotowany przez zainteresowaną, a następnie odbyć z nią rozmowę kwalifikacyjną i dostarczyć wymagane dokumenty. W dniu podpisania umowy oraz podczas świadczenia pracy odwołująca była

w ciąży. Lekarz medycyny pracy nie miał żadnych zastrzeżeń, aby odwołująca rozpoczęła pracę na stanowisku samodzielnej księgowej. Odwołująca została przeszkolona w zakresie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy. Odwołująca świadczyła pracę w siedzibie firmy mieszczącej się pod adresem (...) w L.. Odwołująca w ramach wykonywania obowiązków pracowniczych w niepełnym wymiarze czasu pracy sporządzała sprawozdanie, rachunek zysków i strat, księgowała poszczególne dokumenty, wprowadzała plan kont i kontrahentów. Odwołująca dodatkowo sporządziła sprawozdanie finansowe spółki (...) za rok 2015. Odwołująca obsługiwała program (...). Zainteresowana miała zdalny dostęp do systemu. Nie było potrzeby w firmie, aby tworzyć kilka kont osobistych w systemie (...), gdyż odwołująca w spornym okresie czasu była jedynym pracownikiem. W biurze firmy w spornym okresie czasu przebywała odwołująca oraz siostra zainteresowanej, która nie umiała posługiwać się programem (...), gdyż nie posiadała odpowiedniej wiedzy na temat pełnej księgowości. Zainteresowana kontrolowała wykonywaną pracę przez S. P.. Odwołująca podpisywała listę obecności oraz listę płac. Odwołująca otrzymywała wynagrodzenie przelewem bankowym na konto. Miesiąc po przejściu na zwolnienie lekarskie przez odwołującą, zainteresowana zatrudniła nowego pracownika na umowę zlecenie (zeznania świadka J. Ż. oraz przesłuchanie informacyjne odwołującej i zainteresowanej - k. 30-32 i 70-73 a. s. oraz zestawienie dokumentów zaksięgowanych – k. 44-63 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w oparciu o własne ustalenia wydał zaskarżoną decyzję z dnia 9 stycznia 2017 r., nr: (...) na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 68 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy stwierdził, że S. P. jako pracownik u płatnika składek E. Ż. nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 lipca 2016 r. Organ rentowy uzasadniając decyzję wskazał, że dwie umowy o pracę pomiędzy odwołującą

a zainteresowaną zostały podpisane w imieniu pracodawcy przez J. Ż., która dopiero od dnia 1 października 2016 r. została zgłoszona jako zleceniobiorca, a płatnik składek w okresie od dnia 24 maja 2016 r. do dnia 21 października 2016 r. pozostawał

na zasiłku chorobowym. W ocenie organu rentowego istotnym pozostaje również zatrudnienie przez zainteresowaną kolejnej pracownicy od dnia 1 września 2016 r., która od dnia

1 października 2016 r. również jest niezdolna do pracy ze względu na ciążę. Organ rentowy stwierdził, że odwołująca jest również zatrudniona w (...) od dnia 1 marca 2014 r. w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że zawarcie przez odwołującą kolejnej umowy o pracę stanowi naruszenie prawa pracy, gdyż ustawodawca wprowadził ograniczenie dobowego wymiaru czasu pracy w celu ochrony zdrowia przyszłych matek. Na podstawie art. 83 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p. organ rentowy stwierdził, że umowa o pracę pomiędzy odwołującą a zainteresowaną została zawarta dla pozorów i jest nieważna (k. 20-22 akt ZUS, tom I).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone dokumenty zawartych w aktach rentowych i aktach sprawy a także na podstawie przesłuchania odwołującej i zainteresowanej zeznań oraz zeznań świadka J. Ż..

Sąd ocenił jako wiarygodne wszystkie dokumenty złożone przez strony procesu w toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym oraz w trakcie postępowania odwoławczego. Należy wskazać, że dla uwiarygodnienia wykonywania pracy przez odwołującą na rzecz zainteresowanej zostały przedstawione dokumenty związane z kwalifikacjami, wieloletnim doświadczeniem zawodowym oraz zatrudnieniem odwołującej się: dwie umowy o pracę, zaświadczenie lekarskie, ukończony instruktaż stanowiskowy, listy płac, przelewy na konto bankowe, wystawiane faktury na rzecz innych podmiotów, zestawienie dokumentów zaksięgowanych wynikających z programu (...). Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zgromadzonych dokumentów, które zostały poparte zeznaniami świadka J. Ż. i stron stosunku pracy. J. Ż. wskazała bowiem, że jej siostra E. Ż. nadzorowała pracę odwołującej, która to świadczyła pracę w siedzibie firmy. Zeznania świadka były ocenie Sądu logiczne i zbieżne z zeznaniami odwołującej i zainteresowanej, które wskazały, że do obowiązków S. P. należało min. sporządzanie sprawozdania finansowego i rachunku zysków i strat, księgowanie dokumentów, wprowadzanie planu kont i kontrahentów, czy też obsługiwanie specjalistycznego programu o nazwie (...). Sąd stwierdził, że przyczyny, dla których płatnik składek zdecydował się zatrudnić nowego pracownika również zostały uwiarygodnione ze względu na podpisanie umowy obsługującej spółkę (...) w kwietniu 2016 r. Dodatkowo wykształcenie odwołującej, które udowodniono za pomocą dokumentów złożonych w toku postępowania wyjaśniającego, również umożliwiło jej podjęcie pracy na stanowisku samodzielnej księgowej. W konsekwencji wszystkie dokumenty zgromadzone w toku postępowania w połączeniu z zeznaniami świadka i stron procesu, nie pozostawiły żadnych wątpliwości Sądu w kontekście faktycznego wykonywania pracy przez odwołującą na rzecz zainteresowanej. Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika odwołującej o przesłuchanie świadków W. i A. Ż. wobec uznania, że zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zainteresowana płatnik składek przyłączyła się do stanowiska procesowego odwołującej się.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. P. jest zasadne i podlega uwzględnieniu. Zasadniczą kwestią w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odwołująca podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie dwóch umów o pracę od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 31 lipca 2017 r. zawartej z płatnikiem składek S. P..

Przepis art. 6 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778) zwanej dalej „ustawą” stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem przepisów art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. W myśl przepisu art. 13 pkt 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne,

tj. pracownicy od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Zgodnie zaś z przepisem art. 2 k.p. pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie m.in. umowy o pracę.

W świetle art. 22 § 1 k.p., przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca
- do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję podnosił, że E. Ż. zawarła umowę o pracę z S. P. dla pozoru. Zgodnie z art. 83 § 1 k.c., nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozoru. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. „Pozorność umowy wzajemnej w rozumieniu

art. 83 § 1 k.c. występuje wówczas, gdy strony umowy składając oświadczenia woli nie zamierzają osiągnąć skutków, jakie prawo wiąże z wykonywaniem tej umowy. Przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem - art. 22 § 1 k.p. O tym, czy strony istotnie nawiązały umowę o pracę nie decyduje zatem formalne zawarcie (podpisanie) umowy nazwanej umową o pracę, lecz faktyczne i rzeczywiste realizowanie na jej podstawie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy - przede wszystkim świadczenie pracy przez pracownika z zamiarem wykonywania obowiązków pracowniczych, czyli świadczenie pracy podporządkowanej, w charakterze pracownika, w czasie i miejscu oznaczonym przez pracodawcę. Tym samym w odniesieniu do umowy o pracę pozorność polega na tym, że strony nie zamierzają osiągnąć skutków wynikających z tej umowy, a określonych w art. 22 k.p.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23 września 2015 r., sygn. akt III AUa 70/15)

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie odwołująca faktycznie świadczyła pracę na rzecz zainteresowanej, zostały więc spełnione wszystkie przesłanki wynikające z art. 22 § 1 k.p. Sąd zważył, że podczas zawarcia umowy o pracę płatnik składek dochował formalnych czynności wymaganych przepisami prawa pracy. Zainteresowana zawarła z odwołującą dwie umowy o pracę: pierwszą na okres próbny, a drugą na czas określony. W podpisanych dokumentach wskazany został rodzaj umowy, miejsce wykonywania pracy oraz jej wymiar, otrzymywane wynagrodzenie, jak również daty rozpoczęcia pracy. Bezsporne jest ponadto, że odwołująca wykonywała swoje obowiązki pracownicze w siedzibie firmy mieszczącej się przy ulicy (...) w L., realizowała faktycznie czynności wynikające z umowy pracy. Z ujawnionych dokumentów w toku postępowania, jak również z zeznań odwołującej się, zainteresowanej i świadka Ż. wynika, że odwołująca wykonywała czynności w imieniu i na rzecz swojego pracodawcy. Wykonywanie pracy przez odwołującą potwierdziła świadek J. Ż., która w spornym okresie czasu przebywała razem z nią w siedzibie firmy.

Sąd zważył, że postępowanie prowadzone przed organem rentowym ograniczało się do zbadania kwestii formalnych w postaci analizy dokumentów: umowy o pracę, potwierdzenia opłacania składek i zgłoszeń poszczególnych pracowników firmy do ubezpieczenia społecznego.

Umowa o pracę jest zawarta dla pozoru, a przez to nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a podmiot wskazany jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, czyli strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Jeżeli zatem po zawarciu umowy o pracę (złożeniu oświadczenia woli) pracownik pracę podjął i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował, nie można mówić o pozorności złożonych oświadczeń woli w przedmiocie zawarcia umowy o pracę (art. 83 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.) a umowa taka stanowi tytuł do objęcia ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, wypadkowym i chorobowym na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie

ubezpieczeń społecznych. (...) Na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 10 września 2013 r., sygn. akt III AUa 224/13) Zdaniem Sądu organ rentowy w toku niniejszego postępowania nie wykazał, aby odwołująca nie wykonywała pracy na podstawie umowy o pracę. Natomiast odwołująca się i zainteresowana jako pracodawca przedstawiły dowody świadczące zdaniem Sądu Okręgowego bezspornie, że odwołująca faktycznie wykonywała czynności zgodnie z ustalonym zakresem obowiązków. Sąd uznał również, iż ze zgromadzonego materiału dowodu wynika, że odwołująca posiadała duże doświadczenie zawodowe związane z wykonywaniem zawodu księgowej i była to podstawowa przesłanka wyboru właśnie odwołującej spośród innych kandydatek do pracy, które odpowiedziały na ogłoszenie o naborze pracowników. Ponadto odwołująca zgodnie z Certyfikatem Księgowym wystawionym przez Ministra Finansów została uprawniona od dnia 9 lipca 2012 r. do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz legitymowała się ukończonymi kursami z zakresu księgowości. W ocenie Sądu Okręgowego odwołująca była odpowiednią osobą do podjęcia pracy na stanowisku samodzielnej księgowej w firmie zainteresowanej.

Sąd dokonał ponadto oceny, czy praca odwołującej podlegała nadzorowi pracowniczemu ze strony pracodawcy. Odwołująca realizowała swoje czynności w firmie płatnika składek. Sąd zważył, że nie należy w tym przypadku przyjmować literalnie przesłanki zawartej w art. 22 § 1 k.p. odnoszącej się do nadzoru pracowniczego. Sąd ustalił bowiem, że zainteresowana w trakcie zatrudnienia odwołującej przebywała na zwolnieniu lekarskim. W związku z tym nie miała fizycznej możliwości sprawowania osobistej kontroli i wydawania poleceń odwołującej się jednakże za pomocą programu (...) na bieżąco kontrolowała pracę odwołującej się jako nowo zatrudnionego pracownika, czy odwołująca się prawidłowo dokonywała operacji związanych z księgowaniem dokumentów. Sąd zważył przy tym, że odwołująca była jedynym pracownikiem firmy, a siostra zainteresowanej ze względu na brak kompetencji w zakresie pełnej księgowości, nie miała możliwości obsługi specjalistycznego programu (...). Zatem Sąd zważył, że w firmie nie było podstaw do tworzenia kont osobistych w(...), skoro tylko odwołująca korzystała z jego funkcji.

Przechodząc do zarzutów organu rentowego wskazanych w zaskarżonej decyzji

i w odpowiedzi na odwołanie, Sąd zważył, że kwestie związane z zatrudnieniem kolejnej pracownicy, która po miesiącu również zaszła w ciążę czy też zgłoszenie się osoby prowadzącej działalność do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego w sierpniu 2016 r.

z zadeklarowaną maksymalną stawką są bez znaczenia dla rozstrzygnięcia

sporu. Jak wynika z wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 7 października 2015 r., (sygn. akt III AUa 98/15) podleganie pracowniczym ubezpieczeniom społecznym jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy.

Nie skutkuje w sferze prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego taka umowa o pracę, która nie wiąże się z wykonywaniem tej umowy, a zgłoszenie do ubezpieczenia następuje tylko pod pozorem istnienia tytułu ubezpieczenia w postaci zatrudnienia. Chodzi tu zatem

o fikcyjne zawarcie umowy, gdzie następuje zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego jako pracownika osoby, która w rzeczywistości pracy w takim charakterze nie świadczyła. Rola Sądu sprowadzała się wyłącznie do oceny, czy odwołująca faktycznie realizowała postanowienia wynikające z zawarcia dwóch umów o pracę oraz, czy stosunek łączący strony wypełnił przesłanki określone w dyspozycji art. 22 § 1 k.p. Sąd zważył, że przypuszczenia organu rentowego nie były związane bezpośrednio z zarzutami dotyczącymi pozorności stosunku pracy. Sąd zważył, że zajęcie w ciążę przez innego pracownika czy zadeklarowanie jakiegokolwiek stawki na ubezpieczenia nie ma żadnego w związku z istotą sporu, jaką było ustalenie, czy faktycznie realizowane były postanowienia wynikające z podpisanych dwóch umów o pracę. „Samo zawarcie umowy o pracę w okresie ciąży nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem. Trudno bowiem uznać, że dążenie do uzyskania przez zawarcie umowy o pracę ochrony gwarantowanej pracowniczym ubezpieczeniem społecznym może być uznane za zmierzające do dokonania czynności sprzecznej z prawem albo mającej na celu obejście prawa. Przeciwnie jest to postępowanie rozsądne i uzasadnione zarówno

z osobistego, jak i społecznego punktu widzenia. Istotnym jest natomiast, czy w związku z zawarciem umowy o pracę, zobowiązania z niej wynikające były wykonywane, a konkretnie czy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 11 czerwca 2015 r., sygn. akt III AUa 984/14). Mając na uwadze tak zaprezentowaną linię orzecniczą Sąd zważył, że zatrudnienie odwołującej od dnia 1 marca 2014 r. u płatnika składek (...) w pełnym wymiarze czasu pracy nie może skutkować wyłączeniem odwołującej z podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu świadczenia pracy na rzecz zainteresowanej E. Ż.. W ocenie Sądu Okręgowego stosunek pracy, którego jedną ze stron była odwołująca, wypełniał wszystkie przesłanki zawarte w przepisie art. 22 § 1 k.p., w konsekwencji odwołująca się podlegała ubezpieczeniom społecznym w okresie zatrudnienia u płatnika składek E. Ż..

W związku z powyższym Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800). zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. na rzecz S. P. kwotę 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Włodzimierz Czechowicz

Zarządzenie: (...)

(...)